

126 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Trouwe

" 'k Bin nog mor 'n maaisie as tante Lidewij gaot trouwe. Ze hêt al hêël lang verkering, mor d'r vrijer waarkt in de baggerij en is mêêstal in 't buiteland. Nae d'r trouwe zel Baerend een paor maonde thuis blijve en daernae gaot-ie voor enkele jaere naer Spanje. Tante weet dus waer ze aan begint, maor dat is aalemael hêël gewoon in die tijd. Tante hêt 'r gêên moeite mee. Overdag is ze ommers in d'r diensie en 's aeves waarkt ze aan d'r uitzet. Ze verdient aarg waainig en, zôas 't gewoonte is, draog ze ok nog bij voor 't huishouwe thuis. Baerend vierdient wel goed en hij hêt gezeed dat ze aales móói mot doen. Toen die de leste keer this was hêt ze zô mor een naimesien van 'm gehad. Wie kreeg t'r nou zô mor een naimesien? Daer wier dan ok in de stoep flink praot over gemaakt. Bij d'r mevrouw leert Lidewij aales over naaie en d'n uitzet groeit. As aales klaor is, hêt ze twaolf laokes en vierentwintig slôôpe mit kant 'r tusse. Drie flenelle laokes voor as 't aarg koud is, twaolf handoeke en twaolf koppiesdoeke, en drie witte taofellaokes. Mevrouw zeet dat 'r serrevetjies bij hore, maor dat gaot Lidewij toch te ver. Opoë moppert toch al zô dat ze veuls te verwaond wordt en 't is zondig azzie zô op die dinge gesteld bin. Ze hêt ok een witte spraai gehaakt, dat doen in die tijd bekant aale jonge maaiders. Ze hêt lepels en vurke die mot poetse, ze glimme as koper. M'n moeder zegt dat 't alpacao is en ze zijn aarg bewerkelijk. Ons aaige bestek was gewoon van ijzer en wier elke dag mit zang blinkend geschuurd.

't Bruidspaar hêt 'n huis gehuurd op "Slierefruit". Zijn dat eve mooie nieuwe huize? D'r is verempeld een plee mit waoterspoeling. Daer gaon we netuurlijk aamel gaauw kijke. Dat hebbe we ommers nog nooit gezien. Wat een sensasie as we daer voor 't eerst is op magge. Een zus van Baerende zel de trouwjurk maoke. As 'k aan tantes vraegt of 't een witte jurk wordt, zegt ze: "Belnêënt maaid, bi-je mal? 'k Bin d'r gêên van de koningin of van Leen Volker!" 't Is een zwart flewêële jurk geworde mit een wit kraogchie en witte kante mesjette. Ze het ok 'n bossie blomme. Dat is in opoe's stoepie nog nooit vertôônd! De bure en de familie hebbe van tevore al mooie, geblomde pepiere zaksies mit bruidsuike gekrege, mor op d'n grôôten dag strooit tante nog 's voor de kaander.

M'n nichie en ik magge mit de koetsies mee naer 't gemêêntehuis, dat is een hêêle belevenis. Bij Baerende thuis is t'r 's aeves een fêêsie, waer de broerties en de zussies aanderande voordrachies doen. M'n nichie en ik zegge een versie over een blommemaaisie op. Daer hebbe me 's middas spesiejoal nog stijfseltjies, meulentjies, butterblomme en donsies voor geplukt. Bij 't baksie koffie krijge we goeje koeksies en d'r is aaigegemaakte affekaot en boerejonges en een flessie bier voor de manne. Voor ons maaisies, is t'r een kogelflessie.

As Baerend weer naer 't buiteland gaot, gaon m'n nichie en ik wel 's bij tantes slaepe. We gaon graeg, al is 't allêên al om die schitterende trekplee. Vergeleke mit nou was 't aalemael mor soberties, maor voor die tijd was 't aamel eve prachtig. Aan tante Lidewij heb 'k in m'n laeter leve hêël veul steun gehad en 'k denk nog daegelijks aan d'r. Hoe dat komt? Heur mooie glimmende linnekast staot nou al weer jaere bij mijn op de slaepkaomer!"

